

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านบึง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี ผู้วิจัยได้นำเสนอหัวข้อ
ดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. กลุ่มเป้าหมายของการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผลการศึกษา
5. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพ และปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านบึง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุดรธานี
2. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพครูในการดำเนินงานระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านบึง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุดรธานี
3. เพื่อติดตามผลของการพัฒนาศักยภาพครูในการดำเนินงานระบบการ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านบึง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุดรธานี

กลุ่มเป้าหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการในโรงเรียนบ้านบุง ปีการศึกษา 2558 โดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายของการวิจัย รายละเอียดดังนี้

1. กลุ่มผู้ร่วมวิจัย กลุ่มผู้ร่วมวิจัยจำนวน 11 คนประกอบด้วย

1.1 ผู้ร่วมวิจัย จำนวน 11 คน ประกอบด้วย

- 1) ครูที่รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 2 คน
- 2) ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 6 คน
- 3) ครูประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 3 คน

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 51 คนประกอบด้วย

2.1 นักเรียน จำนวน 20 คนประกอบด้วย

- 2.1.1 หัวหน้าห้องเรียน จำนวน 9 คน
- 2.1.2 ตัวแทนนักเรียนในคณะกรรมการนักเรียน จำนวน 11 คน

2.2 ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 20 คน

2.3 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านบุง จำนวน 7 คน

2.4 วิทยากร คือ นางชนิดา จันปุม ครูชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนป่าไร่ป่าชาดวิทยา

2.5 หัวหน้ากลุ่มงานระเบียบวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านบุง

2.6 กลุ่มผู้มีเทศ คือ

- 1) นางสุภาพร กัลยรัตน์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
- 2) ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านบุง

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนโรงเรียนบ้านบุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร พบว่า

1.1 สภาพและปัญหาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
โรงเรียนบ้านบุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร

1.2 สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนรายบุคคล ยังขาดระบบระเบียบและไม่เป็นปัจจุบัน ครูประจำชั้นยังไม่เห็นความสำคัญการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน และชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนน้อย

1.3 ปัญหาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ครูประจำชั้นยังขาดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ทั่วถึงทุกกลุ่มโดย กิจกรรมที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนานักเรียนยังไม่มีควมหลากหลายขาดการนิเทศภายในที่ต่อเนื่องและเป็นระบบ ทำให้ครูไม่สามารถช่วยเหลือนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. แนวทางการพัฒนาศักยภาพครูในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านบุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพวงกาฬการ พัฒนา 3 แนวทาง ประกอบด้วย 1) การศึกษาดูงาน 2) การประชุมเชิงปฏิบัติการ และ 3) การนิเทศภายใน

2.1 แนวทางการพัฒนาศักยภาพครูในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านบุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพวงกาฬการ ตามขั้นตอนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย

2.2 การศึกษาดูงาน ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัย ได้กำหนดการศึกษาดูงานที่โรงเรียนป่าไร่ป่าชาวดิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพวงกาฬการ เพื่อศึกษาตัวอย่างแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระยะเวลา 1 วัน

2.3 การประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการพัฒนาศักยภาพครูในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระยะเวลา 2 วัน

2.4 การนิเทศภายใน เพื่อให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยเหลือ ตามกำหนดการนิเทศ ในขณะที่ครูดำเนินการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมี ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพวงกาฬการ เป็นผู้นิเทศ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ตั้งแต่วันที่ 6 สิงหาคม 2558 ถึงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2558

3. ผลการพัฒนาศักยภาพครูในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านบุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพวงกาฬการ พบว่า

3.1 การศึกษาดูงาน

ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัย ได้ไปศึกษาดูงานที่โรงเรียนโรงเรียนป่าไร่ป่าชาดวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก ได้รับประสบการณ์ตรงจากการได้เห็นแบบอย่างการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีความประทับใจ และเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานรูปแบบของกิจกรรม สามารถที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในโรงเรียนบ้านบุงได้

3.2 การประชุมเชิงปฏิบัติการ

จากการเข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการ ผู้ร่วมวิจัยเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จากการใช้แบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ ก่อนการประชุมเชิงปฏิบัติการ ระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ร่วมวิจัยเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.09 คิดเป็นร้อยละ 63.64 ส่วนคะแนนเฉลี่ยการทดสอบหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่ากับ 27.91 คิดเป็นร้อยละ 93.03 มีค่าร้อยละเพิ่มขึ้น 29.44 และต้องการคำแนะนำ และความช่วยเหลือในขณะการพัฒนาศักยภาพครูในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงต้องรับการนิเทศภายใน จากผู้นิเทศที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพ

3.3 การนิเทศภายใน

ผลการดำเนินงานทั้ง 2 วงรอบทำให้กลุ่มผู้ร่วมวิจัยมีความรู้เกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และ 5) การส่งต่อนักเรียน ส่งผลให้ผู้ร่วมวิจัยสามารถดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ดีขึ้น ผลการประเมินเป็นที่น่าพอใจโดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเพิ่ม 0.65 คิดเป็นค่าร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 39.39

สรุปผลการพัฒนาศักยภาพครูในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านบุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก ตามขั้นตอนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน โดยใช้แนวทาง การศึกษาดูงาน การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศภายใน สรุปได้ว่า สามารถพัฒนากลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย จำนวน 11 คน ให้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอน ส่งผลให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านบุง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ดำเนินไปอย่างมีระบบ และมีประสิทธิภาพ นักเรียนได้รับการดูแล บังคับ และช่วยเหลือได้ตรงตามความต้องการ เป็นไปตามนโยบายของโรงเรียน และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านบุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ปรากฏว่ามีผู้เกี่ยวข้องหลายๆ ฝ่าย คือ ผู้วิจัย ผู้บริหาร ครู นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองนักเรียน ได้มีส่วนร่วมทำให้การวิจัยเพื่อพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านบุง เป็นไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพ ซึ่งมาอภิปรายผลดังนี้

1. สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านบุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

1.1 สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านบุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่า การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนรายบุคคล การจัดทำแบบฟอร์มการจัดเก็บเอกสารที่ใช้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ยังขาดระบบระเบียบ และ ไม่เป็นปัจจุบัน ครูที่ปรึกษายังไม่เห็นความสำคัญการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่ได้รับข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจากครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และชุมชนส่วนใหญ่แล้ว ยังมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนน้อย การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาไม่ได้ให้ผู้ปกครอง ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

1.2 ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านบุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่า ครูที่ปรึกษาขาดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ทั่วถึงทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหา ยังไม่มีผู้เชี่ยวชาญในการให้คำแนะนำการดำเนินงานที่ถูกต้อง ขาดการมีส่วนร่วมในการติดต่อสื่อสารระหว่างครูที่ปรึกษากับผู้ปกครองนักเรียน

ในการหาข้อมูล หาสาเหตุ และแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่างๆ ของนักเรียน ขาดการนิเทศภายในที่ต่อเนื่องและเป็นระบบ มีกิจกรรมที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนานักเรียนยัง ไม่มีความหลากหลายตามความสนใจของนักเรียน

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญประสพ กุลศรี (2550, บทคัดย่อ) วิจัย เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนอนุบาลหนองวัวซอ อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาอุดรธานี เขต 1 จากการศึกษาสภาพพบว่า ครูผู้ปฏิบัติงานตามระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทำให้การปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนดำเนินการไม่ดีเท่าที่ควร สอดคล้องกับ งานวิจัยของ สมศักดิ์ สุตินบุตร (2551, หน้า 134) ได้ทำเรื่องการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหา การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนที่จัดการศึกษาในระดับชั้น มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า สภาพ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนที่จัดการศึกษาในระดับชั้น มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมาก ไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการเตรียมการและวางแผนการดำเนินการ ด้านการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน และด้านการปฏิบัติการตามแผนการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนที่จัด การศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการปฏิบัติการตามแผนการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ด้านการเตรียมการและวางแผนการดำเนินการ และด้านการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิศักดิ์ อูสาพรหม (2552, บทคัดย่อ) ได้วิจัย การพัฒนากระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียน บ้านอุณา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า การ ดำเนินงานยังไม่มีรูปแบบและขั้นตอนในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เป็น ระบบ ครูที่ปรึกษามีความรู้ความเข้าใจในหน้าที่ของตนเองน้อย และไม่มีการสร้างเครือข่าย ผู้ปกครองที่จะเข้ามาช่วยดูแล และแก้ปัญหาของนักเรียนร่วมกันกับคณะครูในโรงเรียน

2. แนวทางพัฒนาศักยภาพครูในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านบุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพวงคณาหาร ประกอบด้วย 1) การศึกษาดูงาน 2) การประชุมเชิงปฏิบัติการ และ 3) การนิเทศภายใน ซึ่งทั้ง 3 แนวทาง จะช่วยให้ครูมีความรู้ความเข้าใจและสามารถดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ เป็นอย่างดี และการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จ นักเรียน ได้รับการดูแลป้องกันช่วยเหลือได้ตามความต้องการ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทยา แสงคำไพ (2551, บทคัดย่อ) ได้ทำการ พัฒนาศักยภาพครูในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเสื่อโก้กวิทยาสรรค์ อำเภอลำดวน จันทบุรี จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 2 พบว่า การพัฒนาความรู้ด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียน เสื่อโก้กวิทยาสรรค์ โดยใช้การประชุมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาดูงาน และการนิเทศ กำกับ ติดตามเป็นนวัตกรรมในการวิจัยตามกรอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทำให้ครูมี ความเข้าใจและสามารถดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้เป็นอย่างดี นักเรียน มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์มากขึ้น สามารถแก้ไขปัญหาการเรียนตนเองได้ นักเรียนมี ระเบียบวินัย และมีความรับผิดชอบมากขึ้น สามารถแก้ไขปัญหาการเรียนตนเองได้ นักเรียนมีระเบียบวินัย และมีความรับผิดชอบมากขึ้น สามารถยกระดับมาตรฐานการ ประกันคุณภาพงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านเสื่อโก้กวิทยาสรรค์ ให้มี ประสิทธิภาพและเป็นระบบมากขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรสวรรค์ สอนสุภาพ (2553 : หน้า 150) ได้วิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาการดำเนินงานตาม ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้พัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดำเนินการโดย 1) การศึกษาเอกสาร 2) การศึกษาดูงาน 3) การประชุมเชิงปฏิบัติการ 4) การดำเนินงานตามขั้นตอนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5) การนิเทศภายใน พบว่า หลังการพัฒนาครูประจำชั้น ทำให้ครูประจำชั้นมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงาน ตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 20 จากการประชุมเชิง ปฏิบัติการ ผลจากการพัฒนาการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก และครูประจำชั้นสามารถ จัดทำคู่มือการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานใน โรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผลการพัฒนาศักยภาพครูในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านบุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพวงคณาหาร ผลการ

ดำเนินงานในวงรอบที่ 1 ครูมีความรู้ความเข้าใจการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามกรอบการศึกษา 5 ขั้นตอน ผู้ร่วมวิจัยได้ลงมือปฏิบัติพร้อมทั้งประเมินการดำเนินงาน แต่เมื่อร่วมกันพิจารณาสะท้อนผลการดำเนินงานแล้ว พบว่า ยังต้องได้รับการพัฒนางานทั้ง 5 ขั้นตอน อีกทั้งระยะเวลาในการดำเนินงานน้อย ผู้ร่วมวิจัยจึงมีความเห็น

สอดคล้องกันว่า ให้ทุกคนพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในวงรอบที่ 2 และให้มีการนิเทศภายในให้ความช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด จึงได้ดำเนินการวิจัยในวงรอบที่ 2 ผลการดำเนินงานในวงรอบที่ 2 หลังจากได้ดำเนินการนิเทศภายในตามแผนการนิเทศ และให้ความรู้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่งผลให้ผู้ร่วมวิจัยสามารถดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ดีขึ้น ผลการประเมินเป็นที่น่าพอใจโดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเพิ่ม 0.65 สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญประสพ กุลศรี (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนอนุบาลหนองวัวซอ อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 1 พบว่าการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนอนุบาลหนองวัวซอ ให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ รวมทั้งยังช่วยเสริมสร้างคุณภาพที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชน ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และวิถีชีวิตที่เป็นสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาพธรรม มะลิทอง (2554, หน้า 152)

ได้ดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนภูริทัตต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ได้มีแนวทางการพัฒนาครูที่ปรึกษา 2 แนวทาง คือ การศึกษาดูงานโรงเรียนตัวอย่าง และการอบรมเชิงปฏิบัติการ จากการพัฒนาได้สร้างความพึงพอใจให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ทำให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิธิยา ทุมโยธา (2554, หน้า 153) ได้ดำเนินการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนหนองทุ่มวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 3 จากการที่ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูประจำชั้น พบว่า ครูประจำชั้นทุกคนมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถดำเนินงานตามขั้นตอนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างต่อเนื่องและเป็น

ระบบมากขึ้น คิดเป็นร้อยละความก้าวหน้า 82.21 ครูประจำชั้นได้แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือตรงตามสภาพปัญหา และความต้องการ

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจโดยทั่วไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ครูทุกคนในโรงเรียนควรได้รับการพัฒนาศักยภาพในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้ความสำคัญในการปฏิบัติงาน และควรมีการนิเทศภายในอย่างต่อเนื่องและจริงจัง

1.2 การศึกษาดูงาน ควรเป็นโรงเรียนที่มีบริบทที่ใกล้เคียงกับโรงเรียนของผู้วิจัย และศึกษาดูงานมากกว่า 2 โรงเรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย และชัดเจน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำวิจัยเฉพาะด้านเพิ่มเติม เพื่อพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เช่น การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาวินัยเชิงบวก

2.2 ควรขยายเวลาในการประชุมเชิงปฏิบัติการ จาก 2 วัน เป็น 3-5 วัน และให้มีการจำลองสถานการณ์ต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นในโรงเรียน เพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้ลงมือปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกิดผลดีต่อสถานศึกษาต่อไป